

La mala fe dels “nostres” (els autonomistes) (I)

written by Jaume Gras i Bartrolí | 9 de juliol de 2024

Ens continuen tractant com imbècils de pitet i em sap greu. Els autonomistes, aquests vividors tossuts d'un règim que s'esfilagarsa a velocitat de creuer, autonomistes al servei de la Corona d'Espanya, ens continuen mostrant la seva maledicència. Manipulen tot el que es pot manipular per disfressar l'espoli particular. Ho manipulen a la desesperada com ho fan els règims en la seva etapa final. Allò que la culpa és només de Madrid ja no ens ho empassem després de quaranta-cinc anys de cobrar de l'Estat perquè tots sabem que aquest Madrid que denunciem comença ara a les escales de les nostres “institucions autonòmiques” tan grapejades. Una de les quals, per cert, està ubicada a l'antiga fortalesa dels Borbons de la Ciutadella i un fet com aquest, que ens sembla tan normal, ja és un símptoma que tot això que ens passa no ho és gaire, de normal.

Espoli econòmic, social i nacional sense precedents. Sense necessitat de cap dictadura militar, tan pròpies de l'Espanya eterna. El sistema autonòmic és un ens moribund que es resisteix i els autonomistes pateixen pel seu futur. L'estratègia d'importar mà d'obra barata, com fan irresponsablement tenint un passiu social de més de tres-cents mil aturats, no té cap sentit. Només té sentit pel lucre del sector privat i dels partits de la colla del porró que també els va molt bé incrementar el PIB com sigui per justificar amb els amos això del finançament singular. Fan el mateix que a tombant de segle.

Són tan destralers, estan tan embafats de les seves pròpies falsedats, que ni se n'amaguen i fins i tot exhibeixen com a mèrit el suïcidi. Millor dit, “l'homicidi” de Catalunya en aquest procés de desintegració un cop hem comprovat que no

tenen límit. Ho trinxen tot i per molt misticisme que hi dediquin en moments puntuals, ja no tenen cap crèdit. Per molta escenificació romàntica que facin servir o per molt que treguin a passejar les nostres figures històriques que han usat, desgastat i manipulat tant com han pogut i volgut per mantenir el foc particular amb els nostres vots. Ja no ens ho empassem. Per molt que algú ens canti, de tant en tant, allò tan tendre que “Cal que neixin flors a cada instant”, cada cop són més els que sabem que el Palau de la plaça de Sant Jaume és el Palau, però la funció que fa és similar a la que feia quan era “Diputación Provincial”, en vida de Juan Antonio Samaranch. Ara amb molts més recursos a repartir, això sí. Es tornen boixos.

La satisfacció del president de l'autonomia en funcions afirmant, cofoi, que el país funciona com un tro –els primers d'Europa, deia en increment de PIB– **gràcies a la importació de persones és una vergonya.** No en tenen. Catalunya ha incrementat el PIB un 2,6% l'any 2023 gràcies a l'arribada de més de cent mil persones importades que faran servir els mateixos serveis escanyolits i depauperats de què disposem. Renfe inclosa. Això contrasta amb el País Basc del qual en parlarem més endavant. **L'increment del PIB al País Basc ha estat de l'1,6%, un punt més baix, però l'increment de població durant el 2023 ha estat zero.** Els seus serveis ni ho han notat. Han crescut perquè han produït més, no perquè hagin trasplantat persones per fer créixer els números. Aquí hi ha alguna cosa que els especialistes ens haurien d'explicar millor. Ens hi hauríem de fixar millor.

Ja poden ventilar dades absurdes com les que escampen totes les delegacions del gran NO-DO regional, per exemple comparant l'ús dels serveis sanitaris entre immigrants i nacionals (ciutadans espanyols, està clar). Han facilitat abans aquesta cabriola informativa que les incidències relacionades amb seguretat o violència familiar que aquestes les amaguen gelosament perquè ja sabem que vetllen per la nostra moral.

Els “nostres” no volen que tinguem temptacions destructives. Els catalans som dèbils per natura i ens deixariem manipular si sabéssim quin és el barret nacional de segons quines víctimes i sobretot quin és el perfil dels agressors. Hauria de ser informació i no prejudicis.

Aquesta estúpida notícia de l'ús de la medicina l'han escampat sense cap filtre ni matís. Tal com raja i tal com els hi arriba a la redacció o a la direcció. Ho reproduïxen tal qual, com un replicant, com si el nostre sistema sanitari fos de goma i pogués absorbir tota la humanitat en perill perquè volem ser bones persones i amb això ja n'hi ha prou. Volen ser bones persones però ho paguen els usuaris amb l'empitjorament dels serveis.

Ho diuen mentre tanquen llits als hospitals perquè no tenen diners per contractar ni metges ni infermeres. I el seu pla, el seu magnífic pla de combat és cridar encara més mà d'obra poc productiva i a baix preu –és a dir, atraure més persones humanes– sense tenir ni les infraestructures, ni la capacitat de fer-les, ni les regalies imprescindibles perquè sempre, abans d'arribar, passen per la determinació d'Espanya. Qui decideix com, quan i per què, sempre és Espanya.

El problema que amaguen els nostres autonomistes és que els recursos per atendre els ciutadans no s'incrementen al ritme de l'arribada massiva i intensiva de les persones. Aquest és el problema econòmic i social i no tant l'ús individual que en fa cadascú.

El problema és que a **Catalunya s'ha incrementat en un 28% el nombre d'habitants des de l'any 2000 (1.750.000 persones, segons Datos Macro)** com no ho ha fet cap país el món. Bé, excepte Irlanda que ha crescut en el mateix període un 37% i Andorra, que ens iguala o supera per ben poc. Ambdós, però, estats lliures i sobirans. Amb capacitat de generar deute sobirà quan considerin que els hi fa falta per afrontar dèficits al carrer.

No us deixeu enredar. Els tres mil *menes* anyals que ens envien els espanyols és un problema. No per ser qui són, sinó per les repercussions que causa la seva situació tan inestable i finalment estranya. Carn de lumpen en tots els respectes. Portar gent a Catalunya per fer de drapaire metal·lúrgic és com a mínim xocant. Falta molta informació que no la tenim ni la tindrem. Amb això, és molt menor l'impacte d'aquests nois que les conseqüències socials, econòmiques i nacionals que causen per irresponsabilitat, les cent vint mil persones que arriben per oferir-se a baix cost i amb pocs recursos per a l'aeroport del Prat o l'estació de Sants. Això són dades econòmiques.

El mateix NO-DO regional i la plantilla ideològica del "Volem acollir" ha dibuixat una imatge dels nouvinguts com si tots arribessin amb barca des de l'Àfrica o com si fossin refugiats de guerra. De moment les úniques barques clandestines que arriben a Catalunya són les de la droga. Cada cop més i més amunt. Aquests nois, i els refugiats de guerra, són molt pocs comparats amb el moviment massiu i intensiu que arriba per les vies convencionals i amb visat turístic. Tant que es parla de turisme i amb tanta claredat, i ningú en fa esment d'aquesta especialitat que permet obrir les portes de Catalunya i les seves prestacions socials, en bona part, amb el cost del bitllet turístic.